

זוהר היומי

זוהר שמות – דף ל"ט ע"ב

פרשת בא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ל"ט ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

בְּמַאי אֶתְקַבְּרוּ, סֵלְקָא דַּעְתָּךְ דְּאִינוּן שְׂבָקוּ וְרֵאמוּ מִנְהוּן זִהְרָא עֲלָאָה, דִּי־הֵיב לֹון קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

תרגום לעברית

וּמָה שְׁאַמְרוּ שְׂאוֹתָם לְבוּשִׁים הָיוּ לְאוֹתוֹ עָשׂוּ הָרָשָׁע שְׂלָקָח אוֹתָם מִנְמָרוּד - כֹּךְ בְּאַרְנוּ. וְהַדְבָר קָשָׁה, שְׂאָם כֹּךְ, הָרִי כְּתוּב לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ. לְבוּשִׁים לְאָדָם וּלְבוּשִׁים לְחֹוָה. לְבוּשִׁים שֶׁל חֹוָה מָה נַעֲשׂוּ? וְעוֹד, שְׂאָם כֹּךְ, בְּמָה נִקְבְּרוּ? הָאֵם תַּעֲלֶה עַל דַּעְתָּךְ שְׂהֵם עֲזָבוּ וְזָרְקוּ מֵהֶם הַזִּהְרָא הָעֲלִיּוֹן שֶׁנִּתֵּן לָהֶם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא?

טקסט הזוהר

אֵלָא אִינוּן לְבוּשִׁין דְּאֶתְלַבְּשׁוּ בְּהוּ אָדָם וְאַתְתִּיָּה, לָא אֶתְלַבְּשׁ בְּהוּ בַר נָשׁ אַחֲרָא, דְּבְּאִינוּן לְבוּשִׁין דְּמוּ כְּגִוּוֹנָא דְלַעֲיָלָא וְאִי סֵלְקָא דַּעְתָּךְ, דְּאִינוּן אֶתְלַבְּשׁוּ מִגְרִמִּיהוּן בְּהוּ. תָּא חֲזִי, כְּתִיב וַיִּלְבִּישֵׁם, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶלְבִּישׁ לֹון, זַכָּאָה חוֹלְקִיָּהוּן.

אֵלָא אוֹתָם לְבוֹשִׁים שֶׁהִתְלַבְּשׁוּ בָהֶם אָדָם וְאִשְׁתּוֹ, לֹא הִתְלַבְּשׁ בָּהֶם אָדָם אַחֵר, שֶׁבְּאוֹתָם לְבוֹשִׁים דָּמוּ כְּמוֹ שֶׁלְּמַעֲלָה. וְאִם תַּעֲלֶה בְּדַעְתְּךָ שֶׁהֵם מַעֲצָמִים הִתְלַבְּשׁוּ בָהֶם - בֹּא רֵאֵה, כָּתוּב וַיִּלְבָּשׁם, שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִלְבִּישׁ אוֹתָם, אֲשֶׁרִי חִלַּקְם.

טקסט הזוהר

כְּתִיב. (תהלים קד) ה' אֱלֹהֵי גְדֻלָּתָּ מְאֹד הוֹד וְהָדָר לְבָשָׁתָּ. וְכְתִיב (תהלים צו) הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו. וְכְתִיב (תהלים קד) עוֹטָה אֹר כַּשְׁלֵמָה וְגו'. כִּיּוֹן דְּאִתְלַבֵּשׁ (מֵה דִּאתְלַבֵּשׁ) עֶבֶד מֵה דְעֶבֶד. מְלִמֵּד, שֶׁנִּתְעַטֵּף קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא בְּאוֹר, וּבִרְא יֵת שְׁמִיָּא. אֵלָא בְּמֵאִי אוֹקִימָנָא הַחֲמִדַּת אֲשֶׁר אֵתָּה בְּבִיתָ. הַחֲמוּדוֹת: בְּגָדֵי מַלְכוּת (נ' ח ע"ג) בְּמִשֵּׁי וְזָהָב, וְאַרְחָא דְעֵלְמָא דְגִנְזֵי לֹון בְּבוֹסְמִין וְרִיחִין, לִיקְרָא דְלְבוּשִׁיהוֹן.

תרגום לעברית

כָּתוּב (תהלים קד) ה' אֱלֹהֵי גְדֻלָּתָּ מְאֹד הוֹד וְהָדָר לְבָשָׁתָּ. וְכָתוּב (שם צו) הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו. וְכָתוּב (שם קד) עוֹטָה אֹר כַּשְׁלֵמָה וְגו'. כִּיּוֹן שֶׁהִתְלַבֵּשׁ [מֵה שֶׁהִתְלַבֵּשׁ], עָשָׂה מֵה שֶׁעָשָׂה. מְלִמֵּד שֶׁהִתְעַטֵּף הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאוֹר וּבִרְא אֶת הַשָּׁמַיִם. אֵלָא בְּמֵה בְּאַרְנוֹ הַחֲמִדַּת אֲשֶׁר אֵתָּה בְּבִיתָ? הַחֲמִדַּת - בְּגָדֵי מַלְכוּת בְּמִשֵּׁי וְזָהָב, וְדָרָה הָעוֹלָם שְׁגוֹנָזִים אוֹתָם בְּבִשְׁמִים וְרִיחוֹת לְכָבוֹד הַלְבוּשִׁים שֶׁלָּהֶם.

טקסט הזוהר

תָּא חַזִּי וַיֵּרַח אֶת רִיחַ בְּגָדָיו, בְּתַחֲלָה. וְכֵד אֲרַגִּישׁ, אָמַר רֵאֵה רִיחַ בְּנִי, דִּידַע דְּבִיָּה הָוָה תִּלְיָא מְלִתָּא, דְּבִגְיָנִיה סְלִיק רִיחָא. כְּרִיחַ שְׂדֵה אֲשֶׁר בִּרְכוּ יי', וְכִי מְנַיִן הָוָה יָדַע יִצְחָק רִיחַ שְׂדֵה אֲשֶׁר בִּרְכוּ יי'.

בא ראה, וירח את ריח בגדיו - בתחלה. וכשהרגיש אמר, ראה ריח בנִי, שידע שבו הדבר הזה תלוי, שבגללו העלה ריח. פריח שדה אשר ברכו ה', וכי מנין היה יודע יצחק ריח שדה אשר ברכו ה'?

טקסט הזוהר

אלא, תריין מלין אינון, וכלא הוא חד. דכתיב, (בראשית כד) ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב. וכי לא הוה ליה ביתא, או מקום אחר להתפלל. אלא אותה השדה היה אשר קנה אברהם סמוך למערה, דכתיב, (בראשית כג) השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת. ובשעתא דהוה יצחק עאל גביה, חמא שכונתא עליה, וסליק ריחין עלאין קדישין, ובגין כה הוה מצלי תמן, וקבעיה לצלותיה.

תרגום לעברית

אלא שני דברים הם, והכל הוא אחד, שכתוב (בראשית כד) ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב. וכי לא היה לו בית או מקום אחר להתפלל? אלא אותו השדה היה אשר קנה אברהם סמוך למערה, שכתוב השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת. ובשעה שהיה יצחק נכנס אליו, ראה שכונה עליו, והעלה ריחות עליונים קדושים, ומשום כך היה מתפלל שם, וקבעו לתפלתו.

טקסט הזוהר

ואברהם אמאי לא הוה מצלי תמן, משום דקביעותא דאתרא אחרא הוה ליה בקדמיתא, ומלה אחרא ריחא דחמא בחר המורה. ולמה נקרא מורה. על שם המר הטוב דהוה תמן.

תרגום לעברית

ולמה אברהם לא היה מתפלל שם? משום שקביעות של מקום אחר היתה לו בתחלה, ודבר אחר ריח שראה בחר המורה. ולמה נקרא מורה? על שם המר הטוב שהיה שם.

וּכְלָא הָוָה, וְגַן עֵדֶן דְּעָאֵל עֲמִיָּה וּבִרְכִּיָּה. וּבִגִּין כֹּךְ לֹא תִלָּה מְלָה בְּלִבוֹשֵׁין, אֱלָא בְּיַעֲקֹב מִמֶּשׁ, דְּחָמָא דְּבִיָּה הָוָה תִּלְיָא מְלָה (ס' א' ו' אות הוה לאתברכה) וְאַתְחֲזִי, וְזִכּוּתִיָּה סְלִיק לְאַתְבָּרְכָא, וְעָאֵל עֲמִיָּה גַן עֵדֶן. וּבִגִּין כֹּךְ כִּד אַתְרַעַם עֲשׂו, אֲמַר גַּם בְּרוּךְ יְהִיָּה. (מלה)

תרגום לעברית

וְהַסֵּל הָיָה, וְגַן עֵדֶן שְׁנַכְנַס עֲמוֹ וּבִרְכוֹ, וּמִשּׁוּם כֹּךְ לֹא תִלָּה הַדְּבָר בְּלִבוֹשִׁים, אֱלָא בְּיַעֲקֹב מִמֶּשׁ, שְׂרָאָה שָׁבוּ הָיָה הַדְּבָר תִּלּוּי (וראוי היה להתברך) וְנִרְאָה, וְזִכּוּתוֹ עוֹלָה לְהַתְבָּרָה, וְנַכְנַס עֲמוֹ גַן עֵדֶן. וּמִשּׁוּם כֹּךְ, כִּשְׁהַתְרַעַם עֲשׂו, אֲמַר גַּם בְּרוּךְ יְהִיָּה.

טקסט הזוהר

אֲמַר רַבִּי יִצְחָק, לֹא אֶצְטְרִיךְ אוֹרֵייתָא לְמַכְתַּב אֱלָא מִהַחֲדָשׁ הַזֶּה לָכֶם רִאשׁ חֲדָשִׁים. מֵאִי טַעְמָא. מִשּׁוּם דְּשִׁירוּתָא דְּסִיְהָרָא הוּי, וְעַל דָּא אוֹרֵייתָא הָוָה אֶצְטְרִיךְ לְמַכְתַּב מִהֲכָא, דְּהָא בְּקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא אַתְקָשֶׁר מְלָה.

תרגום לעברית

אֲמַר רַבִּי יִצְחָק, לֹא הֶצְטַרְכָּה תוֹרָה לְכַתֵּב אֱלָא מִהַחֲדָשׁ הַזֶּה לָכֶם רִאשׁ חֲדָשִׁים. מַה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁזֶה הָיָה תַּחֲלַת הַלְבָּנָה, וְעַל זֶה הַתּוֹרָה הֶצְטַרְכָּה לְכַתֵּב מִכָּאן, שְׁהָרִי בְּקוּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִקְשָׁר הַדְּבָר.

טקסט הזוהר

וְלֹא קִשְׁיָא, דְּלֹא כְּתִיב זֹאת, הַחֲדָשׁ הַזֶּאת, דְּהָא זֶה וְזֹאת כֶּחֶד מִתְקַשְּׁרִין וּבִבְאֵתֵר דְּאִית בִּיָּה דְּכָר וְנוֹקְבָא כְּחֶדָא, לִית שְׁבָחָא אֱלָא לְדְכוּרָא, וְעַל דָּא רִאשׁוֹן הוּא לָכֶם לְחֲדָשִׁי הַשָּׁנָה, לְחֲדָשִׁי הַשָּׁנָה וְדָאִי. אֲמַר רַבִּי יְהוּדָה, לָכֶם תִּרִי זְמַנִּי לָמָּה. אֲמַר רַבִּי יִצְחָק, מִנִּיָּהּ, אֲשַׁתְּמַע יְתִיר, כְּמָה דְּכְתִיב, (דְּבָרִים ל"ב) כִּי חֵלֶק ה' עִמּוֹ. אַתְקָשֶׁר וְתָא דָא לָכֶם,

וְלֹא לְשָׂאֵר עַמּוּיָן. (שמות יב) דְּבָרוּ אֶל כָּל עַדְתִּי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בָּעֶשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וַיִּקְחוּ
לָהֶם אִישׁ שָׂה וְגו', בָּעֶשׂוֹר, אֲמַאי בָּעֶשׂוֹר. אָמַר רַבִּי אֲבָא, בְּזִמְנָא דְאַנְהִיר יוֹבְלָא
לְסִיְהָרָא, דְּכָתִיב בְּיוֹבְלָא, בָּעֶשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכְּפוּרִים הוּא.

תרגום לעברית

וְלֹא קָשָׁה שְׁלֹא כָתוּב זֹאת, הַחֹדֶשׁ הַזֶּה, שֶׁהָרִי זֶה וְזֹאת מִתְקַשְּׁרִים כְּאַחַד. וּבְמָקוֹם שֶׁיֵּשׁ
זָכָר וְנִקְבָּה כְּאַחַד, אֵין הַשְּׁבַח אֶלָּא לְזָכָר, וְעַל זֶה רִאשׁוֹן הוּא לָכֶם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי, לַחֹדֶשׁ
הַשְּׁנִי וְדַאי. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, לָמָּה פְּעָמִים לָכֶם? אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מִהֶם נִשְׁמָע יוֹתֵר, כְּמוֹ
שֶׁכָּתוּב (דברים לב) כִּי חָלַק ה' עִמּוֹ. הַתְּקַשְּׁרוֹת זֹו לָכֶם, וְלֹא לְשָׂאֵר הָעַמּוּיָם. דְּבָרוּ אֶל
כָּל עַדְתִּי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בָּעֶשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וַיִּקְחוּ לָהֶם אִישׁ שָׂה וְגו'. בָּעֶשׂוֹר, לָמָּה בָּעֶשׂוֹר?
אָמַר רַבִּי אֲבָא, בְּזִמְנָא שְׁמַאיִר הַיּוֹבֵל לְלִבְנָה, שֶׁכָּתוּב בְּיוֹבֵל, בָּעֶשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה
יוֹם הַכְּפוּרִים הוּא.

טקסט הזהיר

וַיִּקְחוּ לָהֶם אִישׁ שָׂה לְבֵית אָבוֹת, אֲמַאי, בְּגִין דְּבְזִמְנָא דָּא אֲצִטְרִיךְ לְמִיגַד לִיה. דְּהָא
תְּנִינָן, בְּמִלְתָּא דָּא אֲתֵבֵר כְּתָרָא (חדא) תַּתָּא, (ע' ע"ב) דְּמִתְאַחֲדִין בֵּיה כָּל שָׂאֵר
כְּתָרִין תַּתָּאִין, וְעַל דָּא פִּרְיֵשׁ מִשָּׁה וְאָמַר, מְשָׁכוּ וְקָחוּ לָכֶם צֹאן, כְּמָה דְּכָתִיב, צֹאן וְעֶבֶד
וְשִׁפְחָה.

תרגום לעברית

וַיִּקְחוּ לָהֶם אִישׁ שָׂה לְבֵית אָבִת, לָמָּה? מִשּׁוֹם שֶׁבְּזִמְנָן זֶה צָרִיךְ לְמִשָּׁךְ אוֹתוֹ, שֶׁהָרִי
שְׁנִינּוּ, בְּדָבָר זֶה נִשְׁכָּר הַכְּתָר [אחד] הַתְּחִתּוֹן שְׁנִנְאָחֲזִים בּוֹ כָּל שָׂאֵר הַכְּתָרִים
הַתְּחִתּוֹנִים. וְעַל זֶה פִּרְשׁ מִשָּׁה וְאָמַר מְשָׁכוּ וְקָחוּ לָכֶם צֹאן, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב צֹאן וְעֶבֶד
וְשִׁפְחָה.

אמר קודשא בריך הוא, עבדו אתון עובדא לתתא, ואנא אתבר תקפיהון לעילא, וכמה דתעבדון בנורא אתון, דכתיב כי אם צלי אש, אנא אוף הכי אעביר אותו באש בנהר דינור.

תרגום לעברית

אמר הקדוש ברוך הוא, עשו אתם מעשה למטה, ואני אשבר את כחם למעלה. וכמו שאתם תעשו באש, שכתוב כי אם צלי אש - אף אני כך אעביר אותו באש בנהר דינור.

טקסט הזוהר

אמאי אתנגיד בעשרה, ואתנכיס בארבעה עשר. אמר רבי אבא בדא אתקשרו ישראל ארבע מאה שנין. ואף על גב דארבע מאה שנין לא אשתעבדו בהו, מכל מקום, הואיל והיה זמין לאתקשרא בהו, אתחשיב עליה כאילו אשתעבדו בהו כל ת' שנין. בגין כך, מעכבין ליה ארבע יומין, קטירא ברשותיהו דישאל, ולבתר ושחטו אותו כל קהל עדת ישראל בין הערבים.

תרגום לעברית

למה נמשך בעשרה ונשחט בארבעה עשר? אמר רבי אבא, בזה התקשרו ישראל ארבע מאות שנה. ואף על גב שארבע מאות שנה לא השתעבדו בהם, מכל מקום, הואיל והיה עתיד להתקשר בהם, נחשב עליו כאילו השתעבד בהם כל ארבע מאות שנים. משום זה מעכבים אותו ארבעה ימים קשור ברשותם של ישראל, ואחר כך ושחטו אותו כל קהל עדת ישראל בין הערבים.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (מ ע"א) ♦

טקסט הזוהר

אמאי בין הערבים. בשעתא דדינא תליא, ובשעתא דאתמסר

למה בין הערבים? בשעה שהדין תלוי ובשעה שדבר זה נמסר לו על ידי אברהם, שכתוב (בראשית טו) ויהי השמש לבוא ותדמה נפלה על אברהם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו. אימה - פתר אחד. חשכה - פתר אחר. גדלה - זו היא הגדולה מהכל. ואף על גב שבארנו פסוק זה על שאר שעבודיהם של ישראל, והכל היה. כמו זה כי מחה אמה, אתם מלמטה, ואני מלמעלה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.